Zaterdag 9 Maart 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4756

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog. Opgericht 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Drie Nederlandse Bataljons arriveren te Batavia.

Gaan de Russen Mantsjoerije verlaten?

Kardinaal Clennon sterft in Dublin.

NEDERLANDSE TROEPEN LANDEN OP JAVA.

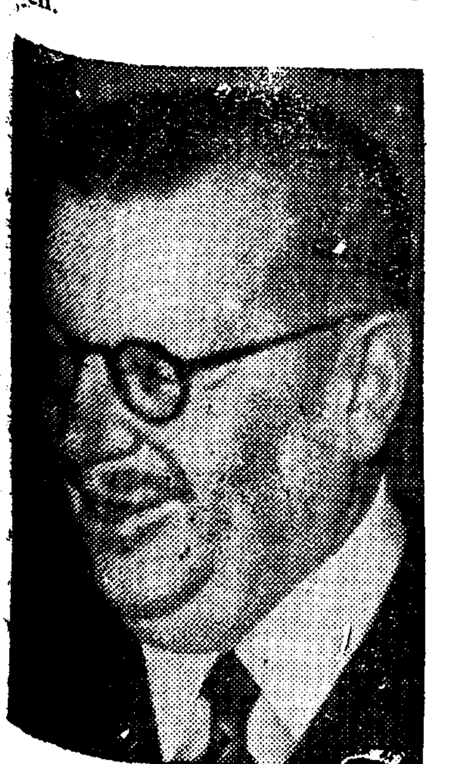
Officieel wordt te Batavia gemeld, dat drie bataljons Nederlandse troepen te Batavia zijn aangekomen. Een officiële verklaring zeide: „Zij zijn gekomen om van de Brits en Brits Indische troepen de taak over te nemen wanneer deze uiteindelijk vertrekken."

De aankomst, welke niet aangekondig was, was een verrassing voor de Indonesiërs. Volgens een niet-officieel bericht zou Sjahrir gisteren op de hoogte zijn gebracht door Clark Kerr, doch het bureau van den Premier zeide, dat de kennisgeving niet ontvangen was en Sjahrir een formeel protest zou doen bij Generaal Stopford.

Waarnemers zijn verrast, dat zulk een grote Nederlandse strijdmacht naar Java gebracht wordt op een tijdstip dat de onderhandelingen op het punt staan te beginnen. Men wijst erop, dat zulk een handeling de achterdocht en woede van de Indonesiërs zou wekken zodat het gevaar bestaat dat de onderhandelingen dood lopen. Anderen zijn evenwel van mening, dat de Indonesische reactie niet zo ernstig zal zijn, aangezien de recente bezetting van de eilanden Bangka en Bali door de Nederlandse troepen geschiedde zonder dat er veel ophef van werd gemaakt. (Batavia, (AP) 9.3).

PAASIKIVI PRESIDENT GEKOZEN.

Het Finse Parlement heeft Juho Paasikivi tot President gekozen.

PAASIKIVI.

Paasikivi kreeg 159 stemmen. Finlands eerste President K. J. Staalberg kreeg er 14. Elf stembriefjes waren blanco. Paasikivi werd gekozen om de zittingsperiode van den afgetreden Mannerheim te voltooien. Deze periode loopt tot Maart 1950 onder de noodwet volgens welke de President gekozen kan worden door het Parlement inplaats van door een kiescollege gelijk voorgeschreven door de grondwet. (Helsinki, (AP) 9.3).

RUSSISCHE TERUGTREKKING.

Het Chinese centrale nieuwsagentschap meldt uit Moekden, dat er aanwijzingen zijn volgens welke de Sovjet-strijdkrachten zich terugtrekken uit Mantsjoerije. (Tsoengking, (AP) 8.3).

VERKLARINGEN VAN TRUMAN.

President Truman verklaarde op een persconferentie, dat men de Organisatie der Verenigde Landen niet zal laten instorten. Hij gaf uiting aan zijn vertrouwen, dat Rusland mede zal doen aan het werk van de organisatie. Deze verklaring werd door den President afgelegd in antwoord op vragen wat er zou gebeuren indien Rusland weigerde te voldoen aan het Noordamerikaanse verzoek om zijn troepen onmiddellijk uit Iran terug te trekken. Die situatie, aldus Truman, zal worden behandeld wanneer zij zich voordoet. Een verslaggever opperde toen de mening, dat de Russische weigering de instorting van de vredesorganisatie zou kunnen zijn. De President was het hiermede niet eens en zeide, dat men de Organisatie der Verenigde Landen niet zal laten instorten.

Toen men Truman vroeg of er wederom een bijeenkomst der Grote Drie zal plaats vinden, zeide hij dat dit — voor zover hem bekend — zeker niet in de naaste toekomst zal plaats vinden. Mocht er evenwel een bijeenkomst gehouden worden, dan zal zulks in de Verenigde Staten geschieden.

De President zeide ook, dat Generaal George Marshall, speciale ambassadeur in China, spoedig naar de Verenigde Staten zal terugkeren voor besprekingen met hem. John Winant, de Ambassadeur in Londen, is al terug om verslag uit te brengen. Truman kon niet zeggen of Winant terug zal keren naar Londen alvorens met hem gesproken te hebben.

De President hoopte de bijeenkomst van de Veiligheidsraad te kunnen bezoeken en de afgevaardigden te kunnen verwelkomen in New York tegen het einde van de maand. Lachend wees hij een vraag van de hand of Byrnes van plan is af te treden. Hij zeide zulk een bericht in de krant te hebben gelezen toen hij tijdens de week een bezoek bracht aan Fulton (Washington, (AP) 8.3).

RUSSISCH-NOORDAMERIKAANSE MOEILIJKHEDEN IN KOREA

De Noordamerikaanse generaal Edward Hodge legde een verklaring af, volgens welke de Russen ontkennen enige industriële eigendommen van de Japanners te hebben geroofd uit Korea. De verklaring wijst op het punt, waarop de Russische en Noordamerikaanse pogingen om het verdeelde land te verenigen gebotst zijn.

Volgens Hodge's verklaring hebben de Russen op een gezamenlijke bespreking gezegd, dat voor zover hun bekend was er geen verwijdering van grote goederen had plaats gevonden en dat zulks in elk geval een aangelegenheid van elken bevelhebber voor zijn eigen zone was. Zij wensten er verder niet over te spreken. Bij dezelfde bespreking kwam men overeen om de verbinding tussen de Russische en Noordamerikaanse zones te herstellen en ook beperkt reizigersverkeer mogelijk te maken. Volgens Hodge werd de botsing vooral veroorzaakt toen de Noordamerikanen erop wezen om toch al het mogelijke te doen teneinde de moeilijkheden die uit de indeling in twee zones voortsproten, te overkomen. De Russen wilden alleen naar enkele van de meest brandende vraagstukken luisteren.

De Russen, die het Noorden houden, verwachten uitwisseling van industrieproducten van het Noorden tegen de landbouwproducten van het Zuiden. Zij vroegen vooral om rijst, terwijl de Noordamerikanen juist zeiden dat zij de rijst zelf wilden houden. De Noordamerikanen vroegen om electrische stroom en die wilden de Russen weer niet geven. Ook weigerden de Russen in de Noordamerikaanse voorstellen inzake vrije uitwisseling van kranten te treden of om de radio-omroep te unificeren. Hodge gaf uiting aan zijn hoop, dat de volgende bespreking, die aanstaande week gehouden zal worden, zal beginnen op het punt waar men nu is opgehouden teneinde de heropbouw van Korea zo snel mogelijk te bewerkstelligen (Seoul, Korea, (AP) 8.3).

FRANKRIJK WIL „EUROPA" HEBBEN.

Het Franse Departement van Buitenlandse Zaken zeide, dat Frankrijk hoopt het vroegere Duitse lijnschip „Europa" als deel van de herstelbetalingen te krijgen. (Parijs, (AP) 8.3).

KARDINAAL GLENNON OVERLEDEN.

Zijne Eminentie John Kardinaal Glennon is op 83-jarige leeftijd in Dublin overleden. De Kardinaal, die op terugreis was uit Rome naar de Verenigde Staten, overleed om 8.51 uur Ierse tijd.

WIJLEN KARDINAAL GLENNON.

Door zijn dood is het aantal leden van het Heilig College van Kardinalen verminderd tot 68.

De bekendmaking werd om 9 uur Ierse tijd uitgegeven door Mgr. John P. Cody, die zeide, dat de regelingen voor de begrafenis niet voltooid zijn, doch dat het stoffelijk overschot van den Kardinaal naar St. Louis in de Verenigde Staten zal worden gevoerd voor de begrafenis.

Twee weken geleden werd Glennon tot het Kardinalaat verheven in Rome. Hij was de gast van President O'Kelly van Ierland sedert zijn aankomst op Maandag in Dublin. Op Dinsdag stelde hij zijn reis naar de Verenigde Staten uit wegens een algemene vermoeidheid. Later werd bekend gemaakt, dat de Prelaat bronchitis had opgelopen. Op de avond van Dinsdag bleek reeds dat de Kardinaal niet wel was. Hij verscheen slechts gedurende een kwartier op een receptie te zijner ere.

Gisteravond geraakte hij in een semi-bewusteloze staat en de dokters gaven de hoop op zijn leven te redden. Om 18 uur gisteravond werden hem de Laatste Heilige Sacramenten toegediend. Mgr. Patrick Dunne, Aartsbisschop van Dublin, diende hem de Heilige Teerspijze toe.

Aan de sponde bij het toedienen der Sacramenten bevond zich zijn oude vriend de Zeer Eerwaarde Heer Thomas O'Donnell, President van het All Hallows College. Tijdens de avond kwamen leden van de familie een laatste bezoek brengen en Mgr. Cody zeide, dat Zijne Eminentie hen scheen te herkennen.

Het stoffelijk overschot is opgebaard in de residentie van den President. Een der eersten die zich erheen spoedde was De Valera. Van het gebouw woei de Pauselijke vlag halfstok (Dublin, (AP) 9.3).

[Zijne Eminentie John Joseph Kardinaal Glennon, Aartsbisschop van St. Louis in de Verenigde Staten, werd 83 jaar oud. Hij is priester en bisschop geweest onder vijf verschillende Pausen. Kardinaal Glennon was een van de grootste priesterredenaars die de Noordamerikaanse Kerk ooit heeft voortgebracht. Ook stond hij bekend als bouwer van kerken en scholen, een onvermoeide strijder voor de katholieke opvoeding, kampioen van het Christelijk huisgezin, voorstander van matigheid, doch tegenstander van „drooglegging", onverzoenlijke vijand van echtscheiding, onreine litteratuur en alles wat de heiligheid van het huisgezin ondermijnt.

Bijna geen enkele grote gelegenheid in de Verenigde Staten ging voorbij of Kardinaal Glennon werd uitgenodigd om er te spreken. Ook in het buitenland was zijn welsprekendheid bekend. Hij sprak o.a. op de internationale Eucharistische Congressen in Chicago, Dublin en Buenos Aires. Te Dublin sprak hij eens voor een gehoor van 500.000 man.

Kardinaal Glennon werd geboren te Kinnegad, in het Graafschap Westmeath, Ierland in 1862. Hij werd priester gewijd in 1884 en ging naar de Verenigde Staten in 1884. Op 29 Juni 1896 werd hij gewijd tot titulair bisschop van Pinara en Bisschop-coadjutor van Kansas City. Hij werd Aartsbisschop-Coadjutor van St. Louis in 1903 en in hetzelfde jaar nog Aartsbisschop van St. Louis. Twee weken geleden werd hij in Rome tot het Kardinalaat verheven.]

het nieuws van vandaag

Hedenmorgen wordt uit Batavia gemeld, dat drie Nederlandse bataljons in Batavia zijn aangekomen. De bedoeling is om de Brits Indische troepen te vervangen, die zo langzamerhand uit Indonesië zullen vertrekken. Natuurlijk zijn de nationalisten van Java hierover niet te spreken en hoewel Clark Kerr van de komst der Nederlanders mededeling zou hebben gedaan aan Sjahrir, zou deze van plan zijn een protest in te dienen. De onderhandelingen moeten gaan beginnen en de kans bestaat, dat zij weer worden uitgesteld. Dit kan echter niet eeuwig voortgaan, omdat de nationalisten weten, dat hoe langer zij wachten des te sterker de positie der Nederlanders wordt.

Uit Moekden, Mantsjoerije, wordt intussen door het Centrale nieuwsagentschap gemeld, dat er aanwijzingen zijn volgens welke de Russen het land beginnen te verlaten. Al hebben de Sovjets de fabrieken dan ook leeggehaald, wij hopen dat het waar is. Het zou in ieder geval een succes zijn voor de nieuwe Noordamerikaanse politiek om een krachtiger houding aan te nemen tegen de expansiezucht van de Sovjet-Unie. Men wacht met spanning af of de Russen ook Iran zullen verlaten, gelijk door de Noordamerikaanse regering geëist werd. Het is zeer wel mogelijk, vooral nu Moskou de aandacht schijnt te willen afleiden en een nieuwe propaganda-campagne tegen Franco-Spanje geopend heeft.

Op een persconferentie vroeg men aan President Truman of de Organisatie der Verenigde Landen een mislukking zou worden, indien de Russen weigerden uit Iran te vertrekken, doch Truman gaf te kennen dat alles gedaan zal worden om te voorkomen dat de vredesorganisatie zal instorten.

In Korea schijnt men ook met ernstige moeilijkheden te worstelen. Zoals men weet bezetten Russische troepen het Noordelijk deel van het land en Noordamerikaanse troepen het Zuidelijk deel. Het verkeer tussen de twee delen wil echter niet vlotten, al is de toestand ook iets beter dan in het begin. Doch met dat al lijdt het land onder de beslissing der Grote Drie om het voorlopig onder voogdijschap te stellen.

Uit Dublin wordt gemeld, dat Kardinaal Glennon, Aartsbisschop van St. Louis, overleden is. De Kardinaal keerde naar huis terug na het Consistorie in Rome te hebben bijgewoond.

De Geschiedenis in Wording — X

De Crisis.

Wat doet Rusland?

„De oorlog is gewonnen, de vrede is nog zo ver".

Deze woorden, geschreven in de Vastenbrief van onzen Apostolisch Vicarius, kunnen beschouwd worden als de hoofdgedachte van de afgelopen week.

In vele landen hield men zijn hart vast toen men las hoe de leiders der democratische landen het expansionistisch optreden van de Sovjet Unie in krachtige termen veroordeelden. Krijgen wij weer oorlog? vroegen sommigen zich af. Heeft men de lessen nog niet geleerd?

Natuurlijk zal de toekomst het antwoord op deze vragen moeten brengen, hoewel wat de naaste toekomst betreft wij reden hebben te geloven, dat de crisis zal worden opgelost. De oorlog met zijn verschrikkingen ligt een ieder immers nog te vers in het geheugen dan dat men wederom de wapenen zal opvatten. De volken zijn beu van het vechten en willen niets liever dan te werken voor hun welvaart. Dat is het geval in Engeland, dat is het geval in de Verenigde Staten en dat is ook het geval in Rusland.

Gelukkig hebben de Britse en Noordamerikaanse leiders thans een krachtiger houding aangenomen om de agressieve buitenlandse politiek van de Sovjet Unie het hoofd te bieden. Hun woorden werden gevolgd door streng gestelde nota's aan Moskou, hetzij om opheldering te vragen, hetzij om de terugtrekking van zijn troepen te eisen uit andere landen.

En als Rusland eens zou weigeren? Hierop heeft President Truman gisteren te kennen gegeven dat men de Organisatie der Verenigde Landen niet zal laten instorten. Het geval zal eventueel voor de Veiligheidsraad gebracht worden.

Wij geloven niet dat Rusland het zover zal laten komen, dat het als agressor gebrandmerkt zal worden wanneer de wereldorganisatie nog geen jaar oud is. Het heeft de organisatie nodig anders ware het niet toegetreden. In tegenstelling daarmede kan worden gewezen op het feit, dat Rusland nog niet tot het monetair fonds is toegetreden, dat het zich niet wil binden om de hongerende volken te helpen voeden en dat het zelf hulp wil van de Herstel-Organisatie maar niets wil geven. Wat het geeft, dat geeft het niet voor niemendal. Daar krijgt het wat voor terug.

Zien de Russen zich daarom genoodzaakt om uit Iran te vertrekken teneinde een breuk met de andere grote mogendheden te voorkomen, dan zal het heus wel andere middelen weten te vinden om concessies los te krijgen van de Iranese regering.

Daarvoor heeft het zijn „vijfde colonnes". In Teheran is het deze dagen duidelijk gebleken. Dag op dag vonden opstootjes plaats voor het Parlementsgebouw zodat de afgevaardigden niet konden gaan stemmen over de wet om het leven van de volksvertegenwoordiging te verlengen. Want als er verkiezingen gehouden worden terwijl zich Russische troepen op Iranese grondgebied bevinden kan men wel raden wie winsten zal boeken, zij het misschien geen complete overwinning.

Neen, een oorlog zal de Sovjet Unie niet risqueren nog niet, tenzij het over wapenen beschikt die de atoombom op zijn minst evenaren.

Wil men echter een oorlog voorkomen over tien, of vijftien of vijfentwintig jaren dan zal — gelijk President Truman voor de Federale Kerkenraad verklaarde — de geesteskracht het atoomgeweld moeten overtreffen.

Dan zal — gelijk onze Apostolische Vicarius in Zijn Vastenbrief schreef — Christus moeten heersen in onze harten en onze levens, in de huisgezinnen en de maatschappij en onder de volken, door een loyale erkenning en eerbiediging van elkanders rechten en vrijheden.

Een kans verkeken.

Weet de Sovjet-Unie wat het wil met haar huidige buitenlandse politiek, de overige grote mogendheden schijnen dat niet te weten, althans de methode die zij volgen getuigt niet van veel tact en doortastenheid.

Men is een actie tegen het Franco-regime van Spanje begonnen, welke een hopeloze mislukking schijnt te worden. Deels laat men zich in met de binnenlandse aangelegenheden van Spanje en deels worden maatregelen getroffen die slechts narigheden voor talloze mensen tengevolge hebben doch Franco even hecht zo niet hechter dan ooit in het zadel laten.

Moeten wij een aanwijzing zien in het AP-bericht over de spontane betoging voor Franco in Madrid, dan schijnt al het gedoe in het buitenland de aanhang van Franco slechts groter te maken.

De man is ook overmoediger dan ooit en schijnt er zelfs op te rekenen dat bij een conflict tussen de Westelijke mogendheden en de Sovjet Unie, de Verenigde Staten en Groot Britannië naar zijn gunst zullen dringen.

Mocht hij al hebben overwogen om af te treden ten behoeve van Don Juan, dan maakte hij aan deze overweging een einde door het contact met den troonpretendent af te breken en een der voornaamste monarchisten, Generaal Kindelan, te verbannen naar de Canarische eilanden.

Een goede kans lieten de Noordamerikaanse en Britse diplomaten voorbij gaan omwille van een actie, welke duidelijk een rood kleurtje heeft. En van communisme heeft de grote meerderheid der Spanjaarden een danige afkeer, zodat zij zich liever om Franco scharen. Liever orde met Franco dan chaos met de republikeinen, schijnt men te denken en daarin kan men de mensen geen ongelijk geven.

Het zogenaamde Witboek dat de Noordamerikaanse regering uitgaf om aan te tonen, dat Franco met de As zou hebben geheuld, is ook niet overtuigend geweest. In Spanje werd het document gepubliceerd en verspreid en de falangistische kranten en radio's zeiden: Zien jullie daar niet in dat Franco Spanje zo onzijdig mogelijk gehouden heeft?

Of Franco dan ook aan Hitler schreef: „Ik sta aan Uw zijde Führer" maar geen enkele militaire zet deed of dat hij aan Mussolini schreef: „Wij treffen voorbereidingen om op een gunstig ogenblik aan de buitenlandse oorlog deel te nemen" maar zijn strijdkrachten binnen de grenzen hield, bestempelt hem nog niet tot collaborateur van nazie-Duitsland en fascistisch Italië in de oorlog. In tijden dat de druk op hem bijna onhoudbaar was moest hij Hitler en Mussolini wel zoet houden met mooie woorden teneinde Spanje in werkelijkheid afzijdig te houden. Van de andere kant kan hij wijzen op de doorlating van Geallieerde krijgers, terwijl hij Duitse matrozen achter prikkeldraad plaatste, zodat de Duitsers en Italianen — hadden zij de oorlog gewonnen — hem evenzo als collaborateur der Geallieerden hadden kunnen uitmaken.

Wel zou men Franco kunnen verwijten dat hij een opportunistische politiek gevolgd heeft en misschien nòg volgt, doch zijn de Geallieerden zelf zonder zonden gebleven?

Werkten zij niet samen met Admiraal Darlan, den aartsvijand der Britten en verrader van zijn vaderland? Hebben zij Badoglio, die de Ethiopische bondgenoten „gaste", niet als medewerker aanvaard uit opportunisme? En hebben de democratieën niet samengewerkt met verschillende totalitaire staten om hun vijanden te kunnen verslaan?

Het geheim van Peron.

Wij zouden voort kunnen gaan en specifieke gevallen aanhalen, doch zulks heeft geen zin. In ieder geval zinkt wat men Franco ten laste legt in het niet bij hetgeen den Argentijn Peron en zijn aanhangers in de schoenen werd geschoven. En toch is gebleken dat de publicatie van het Blauwboek practisch geen effect heeft gehad op het Argentijnse volk. Alles wijst erop, dat Peron als overwinnaar uit de verkiezing zal te voorschijn treden en al mocht Tamborini door een wonder gekozen worden, dan nog zal Peron de Sterke Man van Argentinië blijven.

Het Argentijnse volk heeft zich uitgesproken in een blijkbaar eerlijke verkiezing. Wint Peron dan zal men zijn regering moeten erkennen, indien ten minste de democratische grondwet verder door hem gerespecteerd wordt.

Wat men ook van Peron denken mag, men moet bekennen dat hij een handige kerel is. Als „neofascist" bestempeld door buitenlanders en zijn eigen landgenoten hebben niettemin zovelen van de drie millioen kiezers hun stem op hem uitgebracht.

'Wat is het dat hem deze populariteit bezorgd heeft? Wat is het geheim van zijn succes?

Gaan wij even in het kort de door hem gevolgde weg na dan zien wij dat hij de regering van Ramon Castillo in Juni 1943 omver hielp werpen, vervolgens een paleisrevolutie veroorzaakte en de macht in handen nam hoewel hij een marionet als President in Buenos Aires' Casa Rosada plaatste.

Een waar dictatoriaal bewind volgde. Politieke tegenstanders verdwenen in concentratiekampen stakende arbeiders werden met de harde hand weer aan het werk gezet of opgesloten.

Dit duurde langer dan een jaar doch onderwijl groeide de oppositie, zodat Peron besloot een nieuwe koers te gaan volgen. De arbeiders kregen gunsten die zij nooit gekend hadden, allerlei soverdwenen in concentratekampen, ciale voorzieningen werden ingevoerd, zodat het Kapitaal in de weer kwam. Peron werd tot aftreden gedwongen, doch kwam de crisis te boven. Zijn marionet bleef in Casa Rosada.

Toen begon de verkiezingscampagne en Peron achtte zijn positie zo krachtig dat hij een vrije stemming kon riskeren...

Dezer dagen spraken wij den vertegenwoordiger van een grote Argentijnse maatschappij en vroegen hem of zijn maatschappij het niet vervelend zou vinden indien Peron gekozen werd tot President.

„Wel neen" antwoordde hij en legde uit, dat Peron wel naar de pijpen van het Kapitaal zal moeten dansen indien hij aan het bewind wil blijven.

„De grote ondernemingen beheersen immers de Argentijnse economie" zo liet hij erop volgen.

De tijd zal leren of de man gelijk heeft, doch eerlijk gezegd, twijfelen wij eraan of deze voorspelling zal uitkomen, Zal op slot van rekening het Kapitaal niet naar de pijpen van den Sterken Man moeten dansen?

Hitler heeft in Duitsland getoond dat hij het kon klaar spelen. In ieder geval moet hieruit worden afgeleid dat arbeid zowel als kapitaal een mogelijkheid zien om door Peron de regering te beheersen. Vandaar wellicht het grote aantal stemmen dat op hem is uitgebracht.

MIDDEN EN ZUID AMERIKA

HET VERLOOP VAN DE TELLING IN ARGENTINIË.

door

Laurence Stuntz.

De telling is hervat en Peron is achter geraakt in een provincie waar hij langer dan een week de leiding had. Doch zijn voorsprong in vermoedelijk kiesstemmen is zo groot, dat zijn tegenstanders zich kan troosten met de gedachte dat het beter is dat hij President zal worden aangezien het Congres voor de grote meerderheid uit zijn partijmakkers zal bestaan.

Laurence F. Stuntz

De leiding in Cordóba, van ouds een sterkte der Radicalen, veranderde gisteren zodat Tamborini aan de kop kwam en de 34 kiesstemmen van de provincie van de zijde van Peron naar die van Tamborini overzwaaiden.

Alzo is Tamborini zeker van 20 kiesstemmen en heeft hij de leiding in twee provincies met nog 52. Peron is zeker van 50 en leidt in drie provincies en de hoofdstad met een totaal van 198 kiesstemmen.

Een steeds groter aantal in de gelederen van de Democratische Unie welke Tamborini steunt, schijnt de verkiezing van Peron als een afgedane zaak te beschouwen, hoewel er nog geen aanwijzing is dat de Unie bereid is zulks te erkennen.

Tamborini zou de verkiezing nog kunnen winnen indien hij de hoofdstad aan zijn zijde kreeg, doch gisteravond stond hij er ver achter. Peron had toen 99.147 stemmen tegen Tamborini 59.134. Bovendien zou Tamborini dan nog de meerderheid moeten krijgen in de provincie Buenos Aires waar men de volgende week met het tellen begint.

De houding van de meesten die persoonlijk de hoop verloren hebben dat hun candidaat zal winnen is als volgt: Alle gouverneurs en de meerderheid van het Congres zullen Peronistas zijn. Met het oog hierop zou Tamborini, zelfs indien hij verkozen wierd, het moeilijk vinden een wetgevend program ten uitvoer te brengen met behulp van de veto waarover de President beschikt gelijk in de Verenigde Staten. Dit zou betekenen dat de regerings-werkzaamheden practisch tot stilstand zouden komen in een tijd dat juist actie nodig is om de na-oorlogse toestanden te regelen. Het is beter dat Peron President wordt en in staat is handelend op te treden dan een verlamde regering te hebben. Daarom is het misschien beter dat Peron op slot van rekening overwint.

Intussen gaf de communistische partij een lang communiqué uit waarin men ontkende de staking in de vleesmaakindustrie te steunen, welke door de bond, die de steun van de regering heeft, werd uitgeroepen.

De partij zeide steeds stakingen van de arbeiders te willen steunen welke ten doel hebben het salaris of de werkcondities te verbeteren.

Andere communisten zeiden persoonlijk, dat de partij niet de algemene staking steunde welke in October van het vorig jaar door de Peronistas werd uitgeroepen omdat die staking politieke doeleinden had en geen economische.

Het communiqué ontkende ook, dat het aanstaande bezoek van de Russische handelsmissie aan Argentinië enig verband hield met de steun die zij aan de staking zou geven. Men viel evenwel de Verenigde Staten aan omdat deze een contract hebben waardoor zij alle lijnzaadolie van Argentinië opkopen zodat er niets overblijft voor Rusland.

Men zeide dat welke candidaat ook wint de communisten zich zullen blijven verzetten tegen „reactionnaire en pro-fascistische regeringen". Ook nodigde men de Peronistas uit zich bij de communistische partij aan te sluiten.

Nu de verkiezingen om het Presidentschap van de baan zijn is de regering begonnen om gemeente-verkiezingen uit te schrijven. Men maakte bekend, dat Japanners en Duitsers niet zullen mogen stemmen op grond, dat Argentinië nog in oorlog is met deze landen. Onder de Argentijnse wet stemmen ook niet-genaturaliseerde vreemdelingen in de gemeenteverkiezingen, indien zij een vrouw of kinderen hebben die in Argentinië geboren zijn, huur betalen van $ 50 per mabnd of $ 12.50 aan belasting betalen. (Buenos Aires, (AP) 9.3).

NIEUWS VAN OVERAL

GOERING AAN HET WOORD.

door

Daniel de Luce, Neurenberg.

Rijksmaarschalk Hermann Goering begon de strijd om het leven door voor het Gerechtshof te Neurenberg te vragen om Duitse krijgsgevangenen naar voren te halen teneinde de Sovjet-beschuldigingen te weerleggen, volgens welke de nazies tienduizend Poolse soldaten in het Katynwoud gedood zouden hebben.

Daniel De Luce

Goering deed moeite om Goebbels' propaganda weer te doen herleven, toen hij zeide dat het bloedbad in het Katynwoud door de Russen zelf in 1940 was aangericht en niet later, toen dit gebied onder Duitse bezetting stond.

Verdediger Otto Stahmer zeide dat een professor in de geneeskunde te Génève hem geschreven had dat, als hij hier geroepen wierd, hij zou getuigen dat hij de lijkschouw op een lijk van het Katynwoud had verricht en aan de hand van wat hij in de zakken vond de terechtstelling in 1940 plaatste. Stahmer vroeg om vijf Duitse officieren, die nu als gevangenen in Russische, Noordamerikaanse en Canadese gevangenkampen verspreid zijn, voor te geleiden; zij zouden getuigen dat hun bataljons niet — zoals de Russen zeggen — die Polen hadden gedood (Neurenberg, (AP) 8.3).

FEITENRAAD BENOEMD.

Truman benoemde een Feitenraad in het dispuut bij de spoorwegen zodat de dreigende staking automatisch met 30 tot 60 dagen wordt uitgesteld. Leden van de raad zijn: Rechter Leif Erickson van Montana, Rechter Frank Swacker van New York en Gordon Watkins van het Economische Departement van de Universiteit van Californië (Washington, (AP) 8.3).

RUSLAND VOERT UIT NAAR DUITSLAND.

Het Russische militaire gezag in Berlijn maakte bekend, dat Rusland 30.000 ton katoen en grote hoeveelheden vlas, wol en andere afgewerkte producten uitvoert voor de textielindustrie in de Sovjet-zone van Duitsland. (Berlijn, (AP) 8.3).

CURAÇAO

…HTERS NIET OUDER DAN 60.

Gouvernementspers… …enst dat de beide Kamers der …Generaal het intertijd nog Minister Welter in 1940 …ngig gemaakte ontwerp tot …ing der Curaçaose Staats…g, houdende de vaststel… van een leeftijdsgrens van …r voor Curaçaose rechter-Ambtenaren, hebben goed…rd.

…E JOHAN MAURITS AANGEKOMEN.

…er Majesteits „Johan Mau…een in 1943 in Engeland ge…de convoyeur, is hedenmor…om 9.15 uur op Curaçao …komen. Het schip meerde …de Mathey-werf, terwijl de …e harmonie onder leiding Antonie Dimmendaal het …lmus speelde. De belang…g was uiteraard van Ma…ijde zéér groot, terwijl op …de tevens vele familieleden …ienden van de opvarenden …ezig waren.

…orts waren aanwezig de …meester, het Bestuur van …oninklijke Nederlandse Ver…g „Onze Vloot", de presi… van het Apostolaat ter Zee. …Vlootaalmoezenier en Vloot…kant. Het fanfarecorps van Militaire Politie, op de kade …steld, hield de stemming er …or vrolijke marsen ten beste …ven. De herdenking van be…en ging steeds weer met ge…en gejuich gepaard.

…a het afmeren verwelkomde Algemeen Militair Comman…, Kapitein Luitenant ter Zee …i J. Suermondt, namens den …verneur den Commandant …de „Johan Maurits", den …enant ter Zee 1e klasse J. H. …an Rosevelt. Tevens gingen …erwelkoming aan boord de …ilieleden van de opvarenden, Chef Staf, Kapitein der Infan…e A. J. G. Boutmy, de Chef …oneel, Luitenant ter Zee 1e …se H. A. Corsten, de Chef …erieel, Officier M. S. D. 1e …se C. B. Leeuwenburg en den …mandant van de Marine Ba…Parera, Luitenant ter Zee 1e …e J. B. Kennema.

…an boord van Hare Majes… „Johan Maurits" fungeert Luitenant ter Zee 1e klasse …le Dankmeijer als Eerste Of…r. De heer Dankmeijer is op …raçao geen onbekende, aange…n hij alhier lange tijd heeft ge…d als Artillerie Officier aan …ord Harer Majesteits „Van …sbergen", Commandant van …Kustbatterij Steenrijk, Artille…e Commandant en Chef Staf. …evens ontmoetten wij de Luite…nt ter Zee 2e klasse P. van …oort, die alhier gehuwd is en …ans — na anderhalf jaar — zijn …htgenote, Mevrouw Joyce van …oort en zoontje, weerzag.

Voorts kwam nog een oude be…ende van Curaçao mede, nl. de …uitenant ter Zee 2e klasse Rei…ard Zalentein, die in verschillen…e functies alhier geruime tijd …eeft gediend. Luitenant ter Zee …alentein zag heden zijn gezin, Mevrouw Zalentein en twee kin…eren, na ruim anderhalf jaar …scheiding ook weer terug.

Ook zagen wij nog Mevrouw …C. Kuyt—Hollander, die even…eens op haar man, den Korporaal …der mariniers Kuyt, wachtte. La…er hadden wij gelegenheid aan …boord van de „Johan Maurits" …nog een groot aantal officieren en …hoofd-officieren te ontmoeten, die …ons vertelden hoe men weliswaar …voorspoedige, maar onstuimige …reis had gehad. Vele jonge vrij…willigers, wier eerste reis bui…tengaats dit was, moesten aan …Neptunus offeren, vertelde Commandant van Rosevelt ons die evenwel zeide uiterst tevreden te zijn over het schip en over de bemanning.

Commandant Van Rosevelt is vroeger commandant van de Friso geweest tot hij zijn schip bij de slag op het IJsselmeer verloor door de actie van Duitse vlietuigen. Heel de oorlog heeft de commandant in verschillende krijgsgevangenkampen doorgebracht.

— Hoe was de behandeling in die krijgsgevnagenkampen? vroegen wij.

„In de concentratiekampen was het nog slechter", klonk het laconieke antwoord.

Gedurende de oorlog heeft de „Johan Maurits" dienst gedaan als convoyeur in de 37e escortegroep in de Middellandse Zee (vandaar het cijfer 37 op de schoorsteen). Zowel de Duitsers als de Italianen hebben geprobeerd het schip tot zinken te brengen. Ze hebben het getracht met hun geschut van de kust af, met hun bommenwerpers van boven af en hun duikboten van onderaf. De „Johan Maurits" heeft het evenwel goed afgebracht en vertrok na de invasie van Normandië, waar het als escorteschip niet aan mededeed, naar Engeland. Hier bleef het tot December 1945, toen het naar Nederland ging om enkele herstellingswerken te ondergaan. Thans heeft het schip, dat, zoals indertijd medegedeeld werd, op verzoek van onzen Gouverneur hier gebaseerd wordt, een nieuwe taak in de Caraïbische wateren gekregen. In de kajuit van den Commandant, welke versierd is met een schilderij van Prins Johan Maurits van Nassau — die in 1637 door de Westindische Compagnie tot Gouverneur van het op de Portugezen veroverde deel van Brazilië werd benoemd en bij Pernambuco Mauritsstad, naar Prins Maurits, stichtte; in Den Haag bouwde Johan Maurits het naar Prins Maurits genoemde Mauritshuis — vertelde de Heer Van Rosevelt, dat het oorlogsschip voornamelijk voor reizen van vlagvertoon hier is gekomen. Het zal verschillende omliggende landen bezoeken en soms geruime tijd afwezig zijn. Van een der officieren hoorden wij, dat zulk een afwezigheid wel eens maanden kan duren. Het eigenlijke arbeidsveld strekt zich uit tot bezuiden Buenos Aires, maar men koestert het plan misschien om Kaap Hoorn heen te varen en langs de andere kant van Zuid-Amerika terug te komen.

Bij het vertrek van de Johan Maurits uit Nederland heeft eerst de Minister van Marine en later Hare Majesteit zelve een bezoek aan de oorlogsbodem gebracht, waarbij Hoogstdezelve het gastenboek tekende.

Aan boord zijn ongeveer 150 man. Om 11 uur heeft Overste Suermondt Commandant Van Rosevelt aan den Opperbevelhebber Dr. P. A. Kasteel, gepresenteerd.

„WEST-INDIË, EEN VERGETEN LAND".

Met Elias als spreker.

Binnen het kader van de Indische week die in Februari te Utrecht gehouden werd, was ook een Westindische avond gearrangeerd. Hierover lezen wij het volgende verslag in Nieuw Utrechts Dagblad:

Curaçao en Suriname zijn samen een wachtpost voor Nederland in de nieuwe wereld, daarom moeten wij meer interesse tonen, voor dit dorre, maar toch rijke land. Hierop was deze speciale West-Indië-avond van gisteren, gehouden in de Stadsschouwburg, gebaseerd

In niet geringe mate heeft het Suriname gezelschap „Singie Sweetie" er toe bijgedragen om deze avond tot iets bizonders te maken De dames, in haar kleurrijke „kotto's" en dito hoofddoeken gaven het publiek een beeld van het leven, in het nog zo onbekende land aan de overkant van de Oceaan.

In zijn babbeltje, zoals Mr. E. Elias zijn bloemrijke lezing noemde, bracht deze beelden van West-Indië naar voren, die de aanwezigen het gevoel gaven, alsof zij een reisje maakten langs de Eilanden Beneden en Boven de Wind, maar bovendien legde hij de nadruk op het feit, dat men niet naar West-Indië moet gaan om in een korte periode rijk te worden, maar dat dit een offer zal moeten zijn.

Het is echter waard, wanneer men bedenkt, dat Curaçao tijdens de oorlog 60% van de olie der geallieerden heeft geraffineerd, en dat de haven van Willemstad na Buenos Aires de tweede plaats inneemt en nog komt voor die van New York.

De heer Elias besloot zijn voordracht, met erop te wijzen, dat de bevolking van West-Indië zelfbestuur wenst te krijgen en dat dit ook verdient, maar wij, Nederlanders, hebben te zorgen, dat wanneer wij in dit land komen en met ontroering onze nationale driekleur zien wapperen, wij ook naar deze ontroering zullen handelen.

In een hartstochtelijk betoog zeide de heer F. E. Bruijning, oud-administrateur van Financiën van Suriname, dat, indien Nederland niet meer belangstelling toonde, Suriname met een oppervlakte van vijf maal Nederland en slechts 200.000 bewoners, niet van zijn aanwezige rijkdom zal kunnen plukken door dit tekort aan mensen.

Door een sterk gevoel van verbondenheid met het moederland heeft zich hier geen politiek probleem gevormd. Daartegenover staat echter een groot economisch probleem. De spreker hoopte echter, dat, nu het getij in het Oosten keert, voor Suriname na de eb van verwaarlozing, de vloed van belangstelling zal komen.

Prof. Dr. J. Boeke, rector magnificus van de Rijksuniversiteit en voorzitter van de Koninklijke Vereniging „Oost en West" sloot na eerst nog enige herinneringen aan zijn reis naar West-Indië — 43 jaar geleden — opgehaald te hebben, met een woord van dank deze wel zeer geslaagde avond.

HET LENER-KWARTET KOMT.

Het beroemde Lener Kwartet zal Curaçao weder bezoeken. Dat was de verheugende tijding, die Rudolf W. N. Boskaljon hedenmorgen op ons redactiekantoor bracht.

Op 20 Maart zal het Lener-Kwartet een concert geven in de stadsschouwburg.

MERKWAARDIGE ONDERBROEK.

In een van de uitstalkasten aan de Herenstraat zien wij al enkele dagen een herenonderbroek aangeboden, die blijkens het opliggende kaartje zeer bizondere qualiteiten heeft. De broek is schokproef en waterproef, hetgeen vanzelfsprekend erg gemakkelijk is. Daarbij wordt de broek ook gegarandeerd antimagnetisch te zijn en is zij voorzien van een roestvrije stalen rug.

NAAR NEDERLAND.

Met de Acavus.

Angelique Wilhelmina, Magdalena Pandellis, Fred Nanson, Joseph Mash, Wolmet Resoort, Klaas, Elisabeth-Frost en Willie Termijn, Leonardus Kortekaas, Jan van der Ent, Hindrik van Manen, Frederik Ferdinand Sundquest, Arie van der Hoeven, Frederik Meyer, Hendrikje de Getje, Saakje Geertje, Margaretha Hendrika en Theodor de Boer-Pals, Cornelis Frederik, Adrianus Hermans, Hendrika Francna, Hercmans van Puffelen.

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Hedenmiddag: Baseball van de club Almendaris. Om 16.— uur voetbal van de Adelaars tegen Sithoc als onderdeel van de Nederlaag-tournooi.

Zondag: 16. — uur voetbal van Ecuador tegen Tropicals. Competitie-wedstrijd onder leiding van scheidsrechter W. Pooters.

LUCHTVAART-BESPREKINGEN.

Vertegenwoordigers van de luchtvaartlijnen die dienst doen of van plan zijn dienst te doen op de Zuidatlantische route tussen Europa en Zuid-Amerika, komen heden te Londen bijeen om de tarief-politiek vast te stellen. Onder de genoemde maatschappijen bevinden zich de Panair do Brasil, de British South American Airlines, de Air Franse, de Aba van Zweden en de Nederlandse K.L.M. (Londen, (AP) 9.3).

Philips-productie op 60 % voororlogs Peil.

In Eindhoven wordt hard gewerkt.

Ondanks keten van moeilijkheden.

Het economisch herstel van ons land wordt vertraagd door vele barricades, waarvan de hinderpalen stevig worden bijeengehouden door ketens, welker schakels bij nader onderzoek evenvele vicieuze cirkels blijken te zijn.

Wij hebben dringend behoefte aan deviezen, welke wij ons echter slechts door export kunnen verschaffen. Om te exporteren moet men echter kunnen produceren en dit produceren is in vele gevallen weer afhankelijk van import van werktuigen, machines en grondstoffen. Om te kunnen importeren heeft men echter weer crediet of deviezen nodig. En bij de laatste voorwaarde begint de cirkel opnieuw.

De tweede schakel grijpt bij de eerste aan, bij de productie. Voor productie zijn arbeidskrachten nodig. Arbeidskrachten, die materialen moeten verwerken, gedeeltelijk uit binnen-, en voor de rest uit buitenland.

Voor de materialen uit het binnenland zijn weer andere arbeidskrachten nodig; voor die uit het buitenland deviezen. Arbeidskrachten vindt men echter moeilijk — zelfs indien de arbeidsvoorwaarden gunstig zijn — indien men hun geen woon- en werkruimte kan bieden. Voor het scheppen daarvan zijn weer andere arbeidskrachten nodig, die of schaars zijn, of zelf slechts gedeeltelijk kunnen worden ondergebracht.

Deviezen aan lopende band

In een bedrijf als Philips worden deviezen aan de lopende band vervaardigd. Op 6 December 1942 legde de geallieerde luchtmacht een belangrijk deel van het fabriekscomplex in puin. Tijdens de volgende jaren werden grote aantallen woningen met de grond gelijk gemaakt, vooral tijdens het lukrake bombardement van de Duitsers in September 1944. Thans is men in het bedrijf weer hard aan de gang en er worden per week, naast tal van andere producten, ongeveer 2000 radiotoestellen afgeleverd, welke vrijwel alle naar het buitenland worden verzonden. De radiotoestellen zijn echter modellen van vóór de oorlog, welke grondig zijn verbeterd doch welke men moeilijk nog als moderne toestellen kan qualificeren. Gelukkig bouwt het buitenland niet veel anders. Men zou het hier echter wel kunnen, indien: 1e. voldoende werkruimte aanwezig was; 2e. voldoende werkkrachten voorhanden waren en 3e. de aanvoer van materialen zou zijn verzekerd.

Van de werkruimte is echter nog steeds meer dan 30% onbruikbaar. De apparatenfabriek, waar de apparaten welke voor de productie onmisbaar zijn, werden gemaakt, lag in puin. De arbeidskrachten zijn bovendien uiterst schaars. Voor het vervaardigen van radiolampen bijvoorbeeld had men vóór de oorlog 5000 meisjes in dienst. Thans heeft men er met moeite 1500 bijeen kunnen brengen; de anderen helpen nog in de huishouding of doen ander werk en als is het begrijpelijk, dat zij nog niet voldoende inzien hoe dringend noodzakelijk, haar werkkracht voor het economisch herstel, niet slechts van de fabriek, doch van het gehele land is, dit begrijpen lost het vraagstuk nog niet op. Men zou dus werkkrachten van elders moeten aantrekken doch woonruimte is er niet en zelfs ingenieurs, die van elders komen, moeten hun gezinnen maar achterlaten en op een zolderkamertje gaan wonen.

Men heeft thans een gedeeltelijke oplossing gezocht in decentralisatie. Reeds is de zogenaamde P.T.T.-afdeling van Eindhoven naar Hilversum overgebracht en men overweegt thans ook, om de lasstavenfabriek, zo mogelijk naar een gebied, waar zij te midden van de zware industrie op haar plaats zou zijn.

Vorderingen.

Intussen zijn er toch reeds omstreeks 17.000 man bij Philips aan het werk. Er wordt dan ook inderdaad wel heel wat gedaan in Eindhoven. Ten eerste het onderzoekingswerk. Op het gebied van de televisie is men al een heel eind gevorderd en men kan zeggen, dat de technische oplossing eigenlijk volkomen gereed is. In het buitenland, vooral in Amerika, heeft men belangrijke vorderingen gemaakt en daar worden thans regelmatig uitzendingen gedaan. Zo is het mogelijk gebleken, de actie-radius van een zender, welke vroeger omstreeks 30 Km. bedroeg, aanmerkelijk te vergroten door een vliegtuig in de stratosfeer vliegend voor heruitzending te laten zorgen. Dit zijn oplossingen, waaraan men hier theoretisch wel toe is, waarop men de uitvoering liever nog wat wacht tot men met de meer dringende radio en lampenproductie aan de vraag kan voldoen.

Ook de productie van fluorescentielampen is thans krachtig ter hand genomen en mede door de sterke daling van de prijzen, wordt verwacht, dat deze lampen thans evenals in Amerika in de toekomst op zeer grote schaal in fabrieksruimten, in kantoren en zelfs in de huiskamers in gebruik zullen komen. Door een verbetering van de fluoriscerende laag, welke aan de binnenzijde van deze gasbuislampen wordt aangebracht is de analiteit van het licht sterk toegenomen.

Nog is het door gebrek aan machines niet mogelijk buizen korter dan van een meter lengte te vervaardigen, doch het geringe stroomverbruik en de lange levensduur heffen het nadeel dat de lengte ten opzichte van de gloeilamp biedt wel weer op, evenals het sterk verminderen van de schaduwwerking, welke een gevolg is van de lang gerekte vorm der lichtbron. Dit laatste voordeel heeft tot gevolg gehad, dat men thans ernstig overweegt of deze fluorescerende lichtbuizen ook in de onder auspiciën der regering te vervaardigen noodwoningen zullen worden aangebracht, waar vooral in de zeer bevolkte huiskamer-keukens een grote behoefte zal blijken te bestaan aan een uitzonderlijk goede lichtbron. Wordt er dus, al den moeilijkheden ten spijt, wel heel hard gewerkt bij Philips, voorlopig zal ons land er — direct althans — niet al te veel van merken, omdat slechts een fractie van de productie binnen onze grenzen blijft en van de rest ons slechts de tegenwaarde in geheel andere vormen, dan die van luxe-producten van over de grenzen zal bereiken.

(Het Parool)

Dit is een algemeen overzicht van de St. Pieter tijdens het openbaar Consistorie. Men ziet de nieuwe Kardinalen tijdens de processie. Een menigte van ongeveer 20.000 personen woonde de plechtigheid bij.

ONS KONINKRIJK

VOLKSLEGER.

Het nationalistische orgaan „Merdeka" deelde op 1 Maart mede dat het tot nu toe in los verband opererende volksleger (Barisan rajat) in tegenstelling tot de T.R.I. (het regelmatige leger) thans ook een officiële status verkregen heeft waardoor het als een tweede republikeins leger beschouwd dient te worden.

Het blad deelde mede dat op een congres van het volksleger te Pakwongso; de Indonesische „gouverneur" van midden Java voorstelde aan deze onregelmatige troepen een officiële status te geven. De Indonesische vice minister van defensie, Aroedji vaardigde later een besluit uit waarbij volgens Merdeka de republikeinse regering een commissie had benoemd voor de reorganisatie van de strijdkrachten waardoor deze naast de T.R.I. komen te staan. (Aneta)

DE TRI.

De inlichtingendienst van het Nederlands Indische leger deelt mede dat onder de persoonlijke leiding van een man uit Palembang genaamd Gani, aan wie de organisatie van de TRI in geheel Sumatra is opgedragen, de TRI de laatste tijd in Noord-Sumatra meer activiteit vertoond heeft. Medegedeeld wordt dat het concentratiekamp te Lawe Segalagala dat door de Nederlanders als concentratiekamp voor de geïnterneerde Duitsers gebruikt werd, na de invasie van Nederland, thans als trainingskamp voor de TRI wordt gebruikt.

Bataljons hoofdkwartieren zijn gevestigd te Kotta Radja, hoofdstad van Atjeh, Bireuen, Langsa en Meulaboh, maar de compagnieën van elk bataljon zijn over drie of vier steden verspreid. De compagnieën zijn verschillend van sterkte, sommige bestaan uit 150 en andere uit 800 man, welke met alle mogelijke soorten wapens bewapend zijn, waaronder karabijnen en jachtgeweren.

Het grootste deel van de TRI mannen in het Noorden van Sumatra was vroeger lid van de Heiho, maar er is veel vraag naar vroegere leden van het Nederlands Indische leger.

Voorts wordt gemeld dat Japanners, die officieel door de Japanse autoriteiten als „deserteurs" werden opgegeven, dienst doen als instructeurs, in deze verafgelegen streken die ver buiten het bereik van de Britse autoriteiten liggen. De eerste „republikeinse militaire academie" is gevestigd in Tapanielie.

RADIOZENDER VAN DE NICA.

Te Balikpapan is een radiozender van de Nica (burgelijk bestuur) ingericht die dagelijks tussen 20 en 22 uur 's avonds op een golflengte van 9.4 mg. uitzendt. (Aneta)

CRITIEK VAN MENZIES.

De leider van de oppositie in Australië, R. G. Menzies, viel in het Australische Lagerhuis Minister Chifley aan omdat deze de havenarbeiders het toezicht heeft gegeven over de Australische betrekkingen met Nederland en Nederlands Indië. Duizenden blanken en Eurasiërs worden uitgehongerd, inplaats van hulp van hun Australische geallieerden te krijgen.

Australië heeft de verscheping van goederen naar Nederlands Indië tegengehouden, waardoor de onderhandelingen tussen Nederlanders en Indonesiërs ernstig zijn bemoeilijkt. De openbare mening in Australië is verontwaardigd over de slappe houding van de regering ten opzichte van enkele troebelwatervissers. De houding moedigt de Indonesische leiders aan in hun overtuiging, dat Australië zich verzet tegen de Britse en Nederlandse standpunten. (Aneta)

KLEINE SOEMBA-EILANDEN BEVRIJD.

Van officiële zijde wordt te Batavia vernomen dat de kleine Soenda eilanden Soembawa, Flores en Roti alle op vreedzame wijze bevrijd werden door kleine formaties Nederlandse troepen, politie-troepen of afdelingen van de NICA. Te Loppo, ten Zuiden van de hoofdstad van Soembawa gelegen, zouden zich 2500 Japanners bevinden.

STEUN VOOR DE INDONESIERS.

De leiders van negen verschillende politieke partijen in Colombo (Ceylon) hebben een massa-betoging gehouden om de Indonesiërs te steunen in hun strijd voor de onafhankelijkheid.

DE TOESTAND IN ZUID-SUMATRA.

Volgens berichten uit Batavia is het bestuur van het zuiden van Sumatra, bekend als de „Lampongdistricten" geheel in handen van de Indonesiërs. Aan het hoofd staat een resident, bijgestaan door een Raad van Advies, gevestigd te Tandjong Karang.

De streek is geheel verlaten door de Japanners, die zich hebben samengetrokken te Marga Ratai, ten Westen van Telok Betong, de vóóroorlogse hoofdstad van dit gebied. Vooraleer te vertrekken hebben zij de Europeanen, die naar Palembang uitweken geëscorteerd en voor zover men weet zijn er geen Europeanen in de streek achter gebleven.

De betrekkingen tussen de inwoners van Sumatra en de Japanen, die vóór de oorlog in grote getale naar hier kwamen en die zich superieur beschouwen, zijn gespannen. Men meent, dat deze spanning de oorzaak is geweest van een schermutseling die te Kota Boermi heeft plaats gehad. Ongeveer 1000 immigranten van het Bantamse hadden zich over de streek verspreid, nadat zij vergeefs hadden getracht de Japanners te bewegen hun wapenen af te geven.

De enige militaire macht te Tandjong Karang en Telok Betong omvat 100 manschappen, die zich lid noemen van de T.R.I. het Indonesische Republikeinse leger, maar die de kentekenen dragen van de „Zwarte Buffel". Er heerst weinig tucht onder deze manschappen. De bevolking is passief zowel tegenover de nationalistische beweging als tegenover de terugkeer van de Nederlandse autoriteiten. Alle politieke activiteit berust bij de jongeren en dit verklaart ook, dat het bestuur practisch in handen van jongeren is.

De voedselsituatie is gunstig, daar de bevolking een groot gedeelte van de uitgestrekte koffieplantages heeft omgeploegd en er voedingsmiddelen heeft geplant. De visserij verkeert in een minder gunstige toestand en de belangrijke pepertuinen zijn erg slecht aan toe. Daar de Japanners geen belangstelling hadden voor peper zijn de voorraden bijna geheel in handen van Chinezen en Arabieren. In de afgelopen drie jaren is practisch geen koffie geoogst en alleen een hele kleine hoeveelheid is beschikbaar. De spoorwegverbindingen zijn intact hoewel het 17 uren vergt om naar Palembang te gaan; vóór de oorlog duurde deze reis 7 uren. De telefoonverbindingen zijn in orde, evenals de waterleiding en het electrische stroomnet. De zeven rijstpellerijen zijn in handen van Indonesiërs. Telok Betong geeft een somber beeld van verlatenheid. Handel wordt niet meer gevoerd en de bevolking verkeert in armoede. (Aneta)

KAPITAALSBELASTING.

Een speciaal comité zal vaststellen of kapitaalswinsten, gedurende de oorlog gemaakt met een winstbelasting van 50% voor gewone winsten of van 90% voor „zwarte" winsten bezwaard worden. Zwarte winsten omvatten alle zwarte markt operaties, handel met de Duitsers en andere illegale transacties. Practisch valt alle oorlogswinst er onder wegens de Duitse bezetting gedurende de oorlog.

Personen boven de 18 jaar worden uitgezonderd voor een bedrag van 5000 gulden en kinderen beneden 18 jaar voor een bedrag van 1000 gulden. Buitendien heeft iedereen een buitengewone uitzondering van 5000 gulden voor spaargeld, terwijl zeelieden en andere bizondere groepen nog een uitzondering van 5000 gulden krijgen. Alle personen die tussen 1 Mei 1940 en een nog vast te stellen datum na 30 Juni 1945 in Nederland verbleven vallen onder deze bepalingen. Alleen die personen die na 30 April 1939 het land verlieten, worden ook beschouwd als vallende onder de bepalingen tenzij hun zaken het noodzakelijk maakten het land te verlaten of indien zij als emigranten vertrokken, zonder de bedoeling terug te keren binnen de eerstvolgende drie jaren.

Ook corporaties en dergelijke ondernemingen of cooperatieve maatschappijen zijn aan deze belasting onderhevig, maar er zal gezorgd worden zoveel mogelijk dubbele belastingen te vermijden door het vaststellen van de waarde-bezittingen op de datum dat deze nog niet getroffen werden door de bekendmaking van de voorgestelde belasting.

He totale bezit van particulieren is door de Minister van Financiën geschat op 37 milliard gulden in 1945 tegen 28 milliard in 1940. De uitzondering in acht genomen zal ongeveer 6.5 milliard belastbaar zijn en de inkomsten van de belasting worden geschat op 3 tot 3.5 milliard.

Het bezit van ondernemingen wordt geschat op 8.5 milliard in 1945 tegen 7.2 milliard in 1940. 900 Millioen hiervan zijn belastbaar, waardoor een inkomen wordt voorzien van 400 tot 500 millioen.

In het geheel zal de nieuwe belasting 3.4 tot 4 milliard gulden opbrengen. Daar de nieuwe belasting een ongeëvenaarde kapitaalsoverbrenging tengevolge zal hebben heeft de regering erin toegestemd dat in natura betalingen plaats hebben, waar dit mogelijk is. Erfenissen, legaties en giften zijn vrijgesteld van de belasting tenzij kapitaalstoenemming door devaluatie van de gulden heeft plaats gehad.

HANDEL MET AMERIKA.

Minister Vos verklaarde op een persconferentie te Den Haag dat Nederland voor een waarde van drie milliard gulden zal importeren uit de Verenigde Staten in de loop van 1946. Nederland zal daartegenover voor 1 milliard goederen exporteren naar de Verenigde Staten. Men hoopt de helft van het verschil te dekken door credieten. Nederland wordt door de Noordamerikaanse Regering financieel gezond genoeg geacht om dergelijke grote credieten te verlenen.

Minister Vos zeide, dat hij getroffen was door het goede inzicht dat de Noordamerikanen hebben in de positie die Nederland op dit ogenblik bekleedt en ook was hij zeer onder de indruk van de wijze, waarop de Minister van Handel Henry Wallace, deze positie naar waarde schatte. Een van de voornaamste punten, die besproken werden was de quaestie van kolenleveringen aan Nederland. Het is op dit ogenblik niet mogelijk de private handel volkomen vrijheid te verlenen, maar de belangrijkste handelsondernemingen zullen deze vrijheid wel krijgen in de hoop dat ook de anderen spoedig kunnen volgen. Kopers op de Noordamerikaanse markt hebben hiervoor toelating gekregen voor een beperkte tijd; daar sommige goederen zeer schaars zijn op de Noordamerikaanse markt is het te verkiezen dat geen concurrerende ondernemingen gaan wedijveren maar dat collectief wordt gekocht.

Minister Vos zeide, dat hij hoopte een handelsdelegatie naar Zuid-Amerika te sturen om de handel met Nederland te versterken. Hij was er van overtuigd, dat op de duur de Zuidamerikaanse markten belangrijker zullen zijn dan de Noordamerikaanse. (Aneta)

WEEKSTAAT NEDERLANDSE BANK.

De weekstaat van de Nederlandse Bank voor de week eindigende op 4 Maart welke Dinsdag verscheen, toonde aan dat gedurende die week de muntcirculatie wederom met 60.000.000 gld. toenam zodat deze thans totaal 2.028.000.000 gld. bedraagt tegen vóór de oorlog 11.000.000. gld.

Deze voortdurende stijging heeft in financiële kringen onrust verwekt omdat dit een stijging betekent van de vlottende koopkracht.

In financiële kringen verklaart men dat hoewel deze stijging gedeeltelijk toegeschreven kan worden aan de verhoogde lonen en de prijzen op de zwarte markt, ook de intrekking van de ontdooide rekeningen en de steeds doorgaande hoge uitgaven van de regering tengevolge van de subsidies op de importen welke nog steeds tot een bedrag van 900.000.000 gld. doorgaan, in feite de sterk uitgebreide regerings organisaties, daar voor verantwoordelijk zijn. (Aneta)

POLAK DANIELS NEEMT ONTSLAG.

De vroegere voorzitter van de Nederlandse Journalisten Kring, de heer G. Polak Daniels, heeft Woensdag ontslag genomen uit de Perszuiveringscommissie. In zijn ontslagbrief aan Minister Beel schrijft hij, dat de eigenaars van de sedert de bevrijding opgerichte bladen de regering trachten te beïnvloeden om de herverschijning van de grote vóóroorlogse bladen te beletten.

De eigenaars van de „Nieuwe" bladen vrezen de concurrentie van de „oude" bladen. Vele personen willen de oude kranten terug, maar de nieuwe heren wensen dit niet.

Indien dit de democratische vernieuwing is van het Nederlandse leven dan geloof ik dat vele Nederlanders dit neo-fascisme zouden willen noemen en daar ik een afkeer heb van dit laatste verzoek ik U mij te willen ontheffen van mijn functie.

Overdenkin[g]

EERSTE ZONDAG VASTEN.

(Homilie van den H. Paus bij Mattheus 4, 1-

Sommigen plegen te door welken geest Je[zus] woestijn werd gevoerd, hetgeen er volgt: „De d[uivel] de Hem naar de heilige verder: „Hij verplaatste een zeer hoge berg." kan naar waarheid en z[onder] gen twijfel aannemen, moet geloven, dat Hij Heiligen Geest in de werd geleid; dat zijn eig[en] Hem daarheen voerde, de boze geest zou vinden te bekoren.

Doch zie, als men dat de Godmens door de gevoerd werd hetzij naar berg, hetzij naar de heil[ige] weigert het verstand dit ven, en 's mensen oren er voor terug dit te hore[n] neer wij echter ook ande[r] van Hem overwegen, zie[n] dat deze dingen niet ong[elooflijk] baar zijn.

Het hoofd aller bozen wel de duivel, en alle b[ozen] de ledematen van dit hoo[fd] Pilatus soms niet een lid duivel? of waren geen le[den] van den duivel de Joden stus vervolgden, en de die Hem kruisigden? er zich dan over verwon[deren] Hij zich door hem naar heeft laten voeren. Die verdragen heeft, dat Hij dematen van hem ge[kruisigd] werd: Het is dus onzen niet onwaardig dat Hij len bekoord worden, die was om gedood te worde[n] der twijfel was het billijk zo onze bekoringen door overwon, zoals Hij geko[men] om onzen dood door Zijn niet te doen. Wij moete[n] weten, dat de bekoring o[p] wijze geschiedt: door s[uggestie] ling, door behagen, en d[oor] stemming. Wij nu, wan[neer] bekoord worden, vallen door er behagen in 'e s[temmen] of ook door er in toe te Want geboren uit de zon[de] vleeses, dragen wij tevens zelf datgene, waaruit wij hebben te ondersaan. God die in de schoot der Maag[d] geworden zondeloos ter was gekomen, had niets strijdigs in zich te verduren kon Hij dus door de voo[r] bekoord worden, doch het in de zonde pakte zij niet. En derhalve was gele[gen] bekoring door den duivel g[een] digt, niet inwendig.

JAARBEURS IN APR[IL]

De Jaarbeurs te Utrecht April gehouden wordt grootste zijn in de gesch[iedenis] van Utrecht. Driehonder[d] schrijvers moesten afge[wezen] worden. Frankrijk, België serland, Tsjechoslowakije Luxemburg zullen vertege[nwoor]digd zijn. (Aneta)

CLARK KERR NAAR BANDOENG.

Clark Kerr is Donderd[ag] gen naar Bandoeng vert[rokken]. Men verwacht dat hij D[onder]dagavond reeds zou we[er] te Batavia. (Aneta)